

bud er nødvendige. Forholdet er nemlig det, at Lovforslaget i den Form, det har, har faaet afgjort og udelt Tilslutning fra saavel Selskabsrederiforeningen for mindre Skibe som fra Sejlskipsrederiforeningen for større Skibe. Man har fra begge Sider erklæret, ogsaa efter at Lovforslaget var fremsat, at de Beløb, der er nævnt i det, var tilstrækkelige til at bringe Sejlskibserhvervet over den Krise, i hvilken det i Øjeblikket befinder sig. De store Skibes Repræsentanter er fuldt tilfredse med Lovforslaget lige saa vel som de mindres, og der er ikke af de store Skibes Repræsentanter nævnt noget om, at man ønskede indlagt Motor i de oversøiske Skibe; en Anmodning om noget saadant har kun givet sig Udtryk i de smaa Skibes Ønsker. Det ærede Medlem mente ogsaa, at 300 000 Kr. som Driftslaan ikke vilde være tilstrækkeligt, idet der i Lovforslaget stod, at der skulde gives 10 000 Kr. til hvert Skib, og som Følge deraf vilde ikke mere end 30 Skibe kunne faa Hjælp. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem var opmærksom paa eller nævnte, at der er Tale om Laan paa *indtil* 10 000 Kr. pr. Skib. Jeg tror rigtignok, at der kun er ganske faa Tilfælde, hvor det drejer sig om de allerstørste Skibe, hvor det er nødvendigt at gaa op til Maksimum. Det har ingenlunde været Tanken, at hvert Skib skulde have 10 000 Kr. Mange Skibe kan nøjes med 5 000, 4 000 eller mindre, saaledes at mange flere end 30 Skibe kan blive hjulpet ad den Vej, man er inde paa her. Erhvervet er ganske klar over, at den Sum, her er Tale om, er tilstrækkelig til at faa de oplagte Skibe i Fart igen.

Det ærede Medlem Hr. Niels Petersen takker jeg særligt, fordi han saa varmt talte om Lovforslaget, og fordi han fandt, det var et godt Lovforslag, der fortjente hurtigt at blive gennemført. Jeg haaber ogsaa, det vil lykkes at faa det gennemført meget snart.

Til det ærede Medlem Hr. Axel Dam, der jo er principiel Modstander af Statstilskud, vil jeg sige, at jeg i og for ikke kan indse, at der er nogen Forskel paa at give et direkte Statstilskud, hvad dette Lovforslag for øvrigt slet ikke tilsigter, og at gaa den Vej, det ærede Medlem var inde paa. Det ærede Medlem tænkte paa, om man ikke kunde gaa en anden Vej, nemlig at nedsætte Statsudgifterne for dette kriseramte Erhverv. Det maa dog ogsaa være Statshjælp, om end under en anden Form. Men her er ikke Tale om noget direkte Statstilskud. Her er Tale om Laaneforanstaltninger, om at hjælpe Sejlskibene

gennem Laan, et Laan, der efter mit Skøn gives paa en saadan Maade, at Staten som Laangiver ikke løber nogen større Risiko. Til Slutning skal jeg til det ærede Medlem sige, at Sejlskibsudannelse for vore Kaptajner og Styrmand i Dampskibe er obligatorisk ifølge Lov, men selv om man nu — man kan jo forandre Loven — vilde bestemme, at der ikke længere behøvedes obligatorisk Uddannelse i Sejlskib for at blive Fører eller Styrmand i et Dampskib, vil jeg sige, at det vilde være en ganske overordentlig farlig Vej at gaa. Det vilde være urigtigt at gaa den Vej, for det er hævet over enhver Tvivl og er noget, enhver sagkyndig ved, at netop den Uddannelse, som vore Dampskibsførere og -styrmand faar i Sejlskibene, er af uvurderlig Betydning. Derigennem lærer de at blive rigtige Sømand. Det vilde ikke være klogt at gaa hen og lette noget paa disse Bestemmelser, og det vilde man blive nødt til at gøre i det Øjeblik, Sejlskibserhvervet ikke længer eksisterede som Erhverv herhjemme.

Formanden : Det ærede Medlem Hr. Axel Dam har Ordet for en kort Bemærkning.

Axel Dam : Min Bemærkning skal ikke angaa det sidst nævnte om Uddannelsen, som jeg ikke talte nærmere om, og hvor det, jeg antydede, gik i samme Retning som det, det ærede Medlem sagde. Jeg kan godt forstaa, at for det ærede Medlem er det ensbetydende, om man giver direkte Statstilskud eller afskaffer Skatter, men saaledes er Forholdet ikke for os, der stræber hen imod alle Skatters Afskaffelse og anser det som Skridt i den rigtige Retning.

Formanden : Det ærede Medlem Hr. Axel Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Axel Møller : Det ærede Medlem Hr. P. Andersen syntes at antyde, at de Konservative kommer med deres Forslag af politiske Grunde, men det ærede Medlem burde vide, at dette ikke er rigtigt. Allerede for over to Aar siden under Finanslovbehandlingen i 1924 havde jeg meget stærkt overfor den daværende Statsminister Stauning fremhævet Nødvendigheden af at komme Skibsfarten til Hjælp og lette den for nogle af de meget trykkende Byrder, der hvilede paa den. Jeg udtalte mig den Gang saa mørkt om Skibsfartens Forhold, at Statsminister Stauning udtalte, at mine meget mørke Udtalelser blev noget afsvækket ved det ærede Medlem Hr. P. Andersens noget